

HÃY SINH LỢI CHO CHÚA QUA CÔNG VIỆC MÌNH LÀM

Mông Ba: Thánh hoá Công Ăn Việc Làm

(St 2:4b-9.15; Cv 20:32-35; Mt
25:14-30)

Theo truyền thống, ngày mông ba tết là ngày chúng ta xin Chúa thánh hoá công ăn việc làm trong năm mới này vì chúng ta không như những dân ngoại. Công việc của chúng ta không phải chỉ để kiếm sống cho chính mình và gia đình, nhưng còn cộng tác với Thiên Chúa trong công trình sáng tạo của Ngài. Bài đọc 1 kể cho chúng nghe về câu chuyện sáng tạo của Thiên Chúa. Đây là trình thuật sáng tạo theo truyền thống Yahwist [vì trong trình thuật này, tên của Thiên Chúa là Yahweh]. Tác giả của trình thuật sáng tạo này vẽ lên hình ảnh một Thiên Chúa như một “thợ thủ công”: Ngài làm ra đất và trời (St 2:4b); Ngài cho mưa xuống đất (St 2:5); Ngài lấy bụi đất nặn ra con người, thổi sinh khí vào lỗ mũi để con người trở nên một hữu thể sống động (St 2:7); Ngài trồng một vườn cây ở Êđen và đặt con người để cây cấy và canh giữ đất đai (St 2:8,15). Vì con người được tạo dựng không chỉ bởi bụi đất, mà còn bởi sinh khí của Thiên Chúa, nên con người khác với các tạo vật khác. Chính sự cao trọng này của con người – được tạo dựng theo hình ảnh và giống Thiên Chúa – con người được mời gọi qua công việc của mình “tiếp tục công trình sáng tạo” của Thiên Chúa.

Thánh Phaolô, trong bài đọc 2 kể cho chúng ta nghe về việc Ngài đã dùng chính đôi bàn tay của mình để “kiếm những gì cần thiết cho ngài và cho những người sống với ngài” (Cv 20:34). Ngài khuyên dụ chúng ta bằng chính gương sáng của mình là chúng ta phải cẩn thận về lòng ham muốn vàng bạc hay quần áo của người khác khi làm việc (Cv 20:33). Theo ngài, công việc là để kiếm những gì “cần thiết” cho cuộc sống của mình, đồng thời sử dụng những gì mình kiếm được bằng cách làm lụng vất vả để giúp đỡ những người đau yếu (Cv 20:35). Ở đây Thánh Phaolô thêm vào một khía cạnh khác cho bản chất của công việc mà bài đọc 1 nói đến là cộng tác vào công trình sáng tạo của Thiên Chúa. Tuy nhiên, nếu chúng ta trở về với ý định của Thiên Chúa từ thuở ban đầu, thì điều Thánh Phaolô trình bày trong bài đọc 2 chủ yếu là để giải thích cách cụ thể ý nghĩa của việc “cộng tác vào công trình sáng tạo của Thiên Chúa.” Nói cách khác, chúng ta cộng tác vào công việc sáng tạo của Thiên Chúa khi chúng ta dùng công việc của mình để kiếm những gì cần thiết cho mình và cho những người sống với mình, đồng thời để chia sẻ những gì mình kiếm được qua công việc cho những người nghèo và đau yếu. Điều quan trọng mà Thánh Phaolô đưa ra trong bài đọc 2 hôm nay đó chính là định luật: “Cho thì có phúc hơn là nhận” (Cv 20:35). Có câu nói trong đời rằng: “Bạn cho đời cái gì thì đời sẽ trao lại cho bạn thứ đó. Nếu bạn cho đời sự chua cay, bạn sẽ nhận lại sự cay đắng. Còn nếu bạn cho đời tiếng cười, thì bạn sẽ nhận lại niềm vui.”

Về phần mình, Thánh Mátthêu dùng dụ ngôn của Chúa Giêsu về các nén bạc để nhắc nhở chúng ta về việc sinh lợi cho Chúa, chứ không phải chỉ cho chính mình và cho những người sống với mình trong công việc mình làm. Theo Thánh Mátthêu, công việc chính là phương tiện qua đó chúng ta làm phát triển những nén bạc Thiên Chúa đã ban cho chúng ta. Bài Tin Mừng hôm nay được trích từ chương 25 của Tin Mừng Thánh Mátthêu. Chương 25 gồm ba dụ ngôn nói về viễn cảnh của ngày cánh chung: Dụ ngôn mười trinh nữ (Mt 25:1-13), dụ ngôn các nén bạc (Mt 25:14-30); và dụ ngôn về phán xét cuối cùng (Mt 25:31-46). Nhìn trong bối cảnh này,

dụ ngôn các nén bạc nằm giữa hai dụ ngôn nói về “sự chờ đợi” và “phán xét cuối cùng.” Điều này có nghĩa là: Chúng ta không chờ đợi trong sự bị động – chờ sung rụng, nhưng trong trạng thái “cầm đèn sáng trong tay cùng với vó dầu dự trữ.” Nói cách khác, trong khi chờ đợi ngày Chúa đến phán xét trong vinh quang, chúng ta phải làm lợi những gì Chúa ban cho chúng ta qua công việc chúng ta làm. Giờ đây, chúng ta cùng nhau phân tích bài Tin Mừng hôm nay một cách chi tiết hơn để rút ra những thái độ cần thiết khi làm việc trong năm mới này.

Thứ nhất, chúng ta phải có *thái độ biết ơn trong công việc*, vì mọi sự chúng ta có được là ân ban của Thiên Chúa. Những gì chúng ta có là Chúa trao phó cho chúng ta: “Người kia sắp đi xa, gọi đầy tớ đến mà giao phó của cải mình cho họ. Ông đưa cho người này năm yến, người kia hai yến, người khác nữa một yến, tùy khả năng riêng mỗi người” (Mt 25:14-15). Chúng ta hãy luôn tạ ơn Chúa về công việc mình làm. Đối với Chúa, chúng ta làm việc gì không quan trọng. Điều quan trọng là chúng ta ý thức được công việc chúng ta đang làm là ân ban của Thiên Chúa để tỏ lòng biết ơn. Một vị thánh nói rằng: “Hãy đưa cho tôi một đứa trẻ có lòng biết ơn, tôi sẽ giáo dục nó nên một vị thánh.” Biết ơn chính là lối điều tả cụ thể của sự khiêm nhường. Những người kiêu ngạo không bao giờ có lòng biết ơn.

Thứ hai, chúng ta phải có *thái độ siêng năng, không lười biếng mà đem dầu nén bạc Thiên Chúa đã trao cho mình*. Chúng ta thấy có hai đầy tớ “lập tức” lấy những gì nhận được đi làm ăn và sinh lợi thêm (x. Mt 25:15-16). Đây là thái độ cần thiết của chúng ta khi làm việc. Hai người đầy tớ đầu tiên chỉ nghĩ đến một việc là sinh lợi cho ông chủ. Họ không mất thời gian cho những việc không mang lại hoa trái cho chủ mình. Nhiều khi chúng ta mất quá nhiều giờ cho việc than phiền, nói xấu và làm mất danh dự của người khác. Khi làm như thế, chúng ta đang trở thành người đầy tớ thứ ba là người bị ông chủ khiển trách: “*Anh thật là tôi tớ xấu xa và biếng nhác!* Anh đã biết tôi gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi, thì đáng lý anh phải gởi số bạc của tôi vào ngân hàng, để khi tôi đến, tôi thu được cả vốn lẫn lời chứ! Vậy các ngươi hãy lấy yến bạc khỏi tay nó mà đưa cho người đã có mười yến. Vì phàm ai đã có, thì được cho thêm và sẽ có dư thừa; còn ai không có, thì ngay cái đang có, cũng sẽ bị lấy đi” (Mt 25:26-30). Sự biếng nhác làm chết khả năng “sáng tạo” trong công việc mà Thiên Chúa đã ban cho chúng ta. Điều này được phản chiếu trong lời khiển trách của ông chủ: “*Ngay cả sáng kiến căn bản nhất là gởi số bạc của tôi vào ngân hàng để có lời mà anh [chị] cũng không nghĩ ra.*” Khi chúng ta lười biếng, mất thời gian cho những chuyện không sinh lợi cho Chúa, thì chúng ta càng ngày càng đánh mất khả năng “sáng tạo” mà Chúa ban cho chúng ta để chúng ta cộng tác với Ngài trong công trình sáng tạo.

Thứ ba, chúng ta phải *tránh thái độ “đoán mò ý của Chúa” hay đúng hơn lẫn lộn ý Chúa với ý mình*. Chúng ta thấy người đầy tớ thứ ba đến và nói với chủ: “Thưa ông chủ, tôi biết ông là người hà khắc, gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi. Vì thế, tôi đâm sợ, mới đem chôn giấu yến bạc của ông dưới đất. Của ông vẫn còn nguyên đây này!” (Mt 25:24-25). Chúng ta thấy người đầy tớ hiểu sai về ông chủ của mình vì anh ta lẫn lộn ý của anh ta với ý của chủ. Ý của chủ là anh ta phải sinh lợi với những gì anh ta được trao dù nó nhỏ bé so với những gì được trao cho hai đầy tớ khác. Còn anh ta vì sợ mà chỉ nghĩ về việc bảo quản không để mất nén bạc của ông chủ là tốt rồi. Khi không có một hình ảnh đúng về Thiên Chúa, chúng ta sẽ dễ dàng lẫn lộn giữa điều chúng ta muốn và điều Ngài muốn. Hãy đến gần Chúa hơn, đừng sợ, để cảm

nghiệm được tình yêu vô điều kiện của Ngài. Chỉ có như thế chúng ta mới biết và hiểu được điều Ngài muốn.

Thứ tư, chúng ta phải có *thái độ sẵn sàng chịu trách nhiệm về những gì mình làm*. Nói cách khác, chúng ta phải ý thức rằng chúng ta sẽ phải thanh toán sổ sách về những gì chúng ta đã nhận từ Thiên Chúa. Thái độ này rất cần thiết trong khi làm việc, vì chúng ta thường có khuynh hướng “đổ lỗi” cho hoàn cảnh và cho người khác về những thất bại của mình trong công việc. Những người có thái độ sẵn sàng chịu trách nhiệm về những gì mình làm, nhất là những thất bại, là những người khiêm nhường. Thật vậy, chỉ khi chúng ta ý thức rằng chúng ta phải thanh toán sổ sách với Thiên Chúa về những gì chúng ta đã nhận từ Ngài thì chúng ta mới có thể không thất vọng khi thất bại và không kiêu ngạo khi chiến thắng.

Cuối cùng, chúng ta phải có *thái độ trung thành với Thiên Chúa* trong công việc mình làm. Với hai người đầy tớ sinh lợi những gì được trao, ông chủ nói với họ: ‘Khá lắm! Anh đúng là tôi tớ tài giỏi và trung thành! Được giao ít mà anh đã trung thành, thì tôi sẽ giao nhiều cho anh. Hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh!’ (Mt 25:21-23). Trung thành trong việc lớn thì dễ. Trung thành trong việc nhỏ mới khó. Chúng ta có kinh nghiệm này trong đời sống thường ngày của chúng ta. Những công việc nhỏ bé, tầm thường dễ dàng làm chúng ta nhàm chán và bỏ cuộc. Còn những gì mang lại “danh tiếng” dễ hấp dẫn chúng ta. Nhưng Chúa Giêsu qua dụ ngôn hôm nay dạy chúng ta chân lý này: Những người trung tín trong việc nhỏ, sẽ trung tín trong việc lớn. Ngược lại, người không trung tín trong việc nhỏ sẽ không thể trung tín trong việc lớn. Hãy sống trung tín với Chúa trong những công việc nhỏ bé nhất trong ngày sống của chúng ta. Vì chính sự trung tín đó sẽ đưa chúng ta vào hưởng niềm vui của Thiên Chúa!

